

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 22 ພຶສພາ 2022 (05-22-2022)

ຮັບໃຊ້ຢ່າງສັດຊື່

ທ່ານເຄີຍເຫັນທັສນະຄະຕິທີ່ “ບໍ່ຍອມແພ້” ສະແດງອອກເມື່ອໃດ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ໃນຂະນະທີ່ທ່ານລໍຖ້າການກັບມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄຳພີຕອບສະໜອງຕໍ່ຊີວິດ.

ໂມງບອກວ່າ 13:19 ໃນລອບທິສາມ, ແລະທີມ Huston Oilers ນຳໜ້າໄປກ່ອນທີມ Buffalo Bills ຫ່າງກັນຫຼາຍແລ້ວ (35-3) ຊຶ່ງແຟນກິລາກໍເລີ່ມທະຍອຍກັນອອກຈາກສະຕະດຽມ. ມັນເປັນ ມິກຣາ 3,1993, ໃນບັຟໂລ, ນິວຢອກ, ສະນັ້ນເຫດໃດເຂົາຈຶ່ງພາກັນຊ່ອງຢູ່ອ້ອມແອ້ມເດີນເພື່ອຈ້ອງເບິ່ງທີມຂອງຕົນຜ່າຍແພ້, ໂດຍສະເພາະເວລາອາກາດໜາວແລະຝົນຕົກ?

ແຕ່ເກມຍັງບໍ່ທັນຈົບ. ມີແຟນຂອງທີມບຽວແລ່ນເຂົ້າແລ່ນອອກ, ເພື່ອຊອມເບິ່ງບາງຢ່າງທີ່ໜ້າປະຫຼາດໃຈຫຼາຍ. ໃນເວລາຕໍ່າກວ່າເຈັດນາທີ, ທີມບຽວໄດ້ທຳຄະແນນ 27 ແຕ້ມ, ມາພ້ອມກັບສີ່ຄະແນນຂອງທີມອອຍເລີ. ແຕ່ ເກມຍັງບໍ່ທັນຈົບເທື່ອ. ເມື່ອສເມີກັນກັມມະການຈຶ່ງໄດ້ຕໍ່ເວລາ. ແລະທີມບັຟໂລບຽວໄດ້ປິດເກມຊະນະໄປ 41-38.

ດັ່ງທີ່ທ່ານໂຢກີ ແບຣາ ກ່າວວ່າ, “ມັນຍັງບໍ່ຈົບຈົນກວ່າມັນຈະຈົບ.” ໃນວັນທີ່ໜາວຈັດເດືອນມິກຣາ, ແຟນຂອງທີມບຽວຫຼາຍຄົນໄດ້ປະຖິ້ມທີມຂອງເຂົາ, ແຕ່ຖ້າເຂົາຍັງຄົງສັດຊື່ແລະຊູຄໍເບິ່ງຕໍ່, ເຂົາຄົງຈະໄດ້ເຫັນການກັບມາອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງເກມກິລາຟຸດບອລ.

ສຳລັບຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, “ມັນຍັງບໍ່ຈົບຈົນກວ່າມັນຈະຈົບ” ໃນການນຳເອົາການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດມາໃຊ້. ພວກເຮົາໄດ້ຖືກເອີ້ນມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ-ແລະສືບຕໍ່ການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ-ຈົນເທົ່າພຣະອົງເອີ້ນເຮົາກັບບ້ານ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3.)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ມັດທາຍ 24:42-44.

42 ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະສະເດັດມາໃນເວລາໃດ. *43* ແຕ່ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈຢ່າງນີ້ວ່າ ຖ້າເຈົ້າຂອງເຮືອນໄດ້ຮູ້ກ່ອນວ່າໂຈນຈະມາຍາມໃດ ຕົນຈະເຝົ້າລະວັງໄວ້ບໍ່ໃຫ້ໂຈນເຈາະເຂົ້າເຮືອນໄດ້. *44* ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານກໍເໝືອນກັນ ຈຶ່ງຕຽມໄວ້ໃຫ້ພ້ອມ ເພາະໃນໂມງທີ່ພວກທ່ານບໍ່ທັນຄິດນັ້ນ ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາ.”

ຂໍ້ 42 ແມ່ນຈຸດໃຈກາງຂອງການຫັນກັບຂອງພຣະເຢຊູໃນຄຳຖແລງຂອງໂອລີເວັດ. ຂ່າວສານກະຈ່າງແຈ້ງດີ: ຄົນທີ່ຍັງມີຊີວິດກ່ອນການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະເຢຊູຕ້ອງຕຽມພ້ອມສຳລັບການກັບມາຂອງພຣະອົງ. “ຈຶ່ງເຝົ້າລະວັງ” ເປັນຊ່ອງກາລເວລາປະຈຸບັນໃນພາສາກຣິກ, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ສືບຕໍ່ເຝົ້າລະວັງຢູ່. ເປັນການຮຽກເອີ້ນດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງໃຫ້ເຝົ້າລະວັງຕ່າງໄປ.

ເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງເຝົ້າລະວັງກໍເພາະວ່າ, “ທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າມີໃດພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານຈະມາ.” ພຣະຄຣິດໄດ້ຍົກຄວາມຈິງກຳນົດເວລາທີ່ບໍ່ແນ່ນອນໃນການມາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາອ່ານມາໃນຂໍ້ 36. ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເໝືອນກັນວ່າພຣະອົງຈະກັບມາ, “ໃນໂມງທີ່ທ່ານບໍ່ທັນຄິດນັ້ນ.” ນີ້ແມ່ນວິທີເວົ້າວ່າບໍ່ພຽງແຕ່ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດມາໃນໂມງທີ່ປົກປິດຈາກພວກເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງຈະເປັນເວລາທີ່ເຮົາບໍ່ຄາດຄິດອີກດ້ວຍ. ດັ່ງຄຳສຸພາສິດທີ່ວ່າ, “ເວລາທ່ານຄາດຫວັງໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ນັ້ນແຫຼະຄືເວລາຄາດຫວັງ.”

ແມ່ນຫຍັງຄືພິຍອັນຕະລາຍທີ່ບໍ່ເຝົ້າລະວັງໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ?

ເພື່ອຈະໄດ້ພາບນີ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງຈຳໄວ້ວ່າທ່ານທີ່ການເຝົ້າລະວັງຂອງຄຣິສຕຽນບໍ່ແມ່ນການເຝົ້າເບິ່ງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວແລະອີກສິ່ງຂວັນເສັງ. ມັນເປັນການລໍຄອຍຄວາມຫວັງດ້ວຍຄວາມຍິນດີສຳລັບການກັບມາຂອງຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຮັກແລະຮັບໃຊ້. ຄຳວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງທ່ານ ນັ້ນສຳຄັນຫຼາຍ. ມັນດຶງຄວາມສົນໃຈຕໍ່ຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າຕົວເຮົາບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາເອງ. ແທນທີ່ຈະເປັນແນວນັ້ນ, ມັນແມ່ນຂອງເຈົ້ານາຍແລະພຣະຜູ້ສ້າງທີ່ຈະສະເດັດມາ. ເມື່ອເຮົາຕິດຕາມພຣະເຢຊູ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ວ່າພຣະອົງແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ໂຣມ 10:9). ພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ.

ພຣະເຢຊູປຽບທຽບການກັບມາຂອງພຣະອົງຄືດັ່ງໂຈນມາໃນຍາມກາງຄືນ. ໂຈນບໍ່ໄດ້ສົ່ງຈົດໝາຍມາບອກເວລາທີ່ມັນຈະມາແລະບຸນເຮືອນ. ອາວຸດຫຼັກຂອງມັນຄືໃຫ້ຕົກສະເຈົ້າ. ເຫດສັນນັ້ນ, ເຈົ້າຂອງເຮືອນຜູ້ມີຂອງມີຄ່າໃນເຮືອນຂອງຕົນຕ້ອງລະວັງຕົວຢູ່ສເມີ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເລັ່ງເຖິງພາກສ່ວນ “ການຕົກສະເຈົ້າ” ເມື່ອພຣະອົງທຽບການກັບມາຂອງພຣະອົງໃສ່ການມາຂອງໂຈນ. ຄືກັນກັບຂະໂມຍ, ພຣະເຢຊູຈະບໍ່ໂຄສະນາບອກເວລາທີ່ພຣະອົງຈະມາ. ແນ່ນອນ, ມັນຈະຄ້າຍຄືຂອງພຣະຄຣິດທີ່ທຽບກັບໂຈນ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງຝຶກຫັດລະວັງໃນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຂອງເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາຖືກຫຼົງໄປໂດຍບໍ່ຮູ້ເມື່ອຕົວ, ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາ, ແຕ່ເພາະຄວາມເມີນເສີຍຂອງເຮົາເອງ. ພວກທີ່ເຊື່ອມີຂໍ້ແກ້ຕົວຕໍ່ຄວາມບໍ່ສົນໃຈໜ້ອຍກວ່າ “ເຈົ້າຂອງເຮືອນ” ທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບັນລະຍາຍ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການແຈ້ງເຕືອນກ່ອນ. ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມາ, ພຽງແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າເວລາໃດ.

“ບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາໃນໂມງທີ່ທ່ານບໍ່ທັນຄິດ.” ພຣະເຢຊູມັກໃຊ້ຂໍ້ຄວາມບຸດມະນຸດເພື່ອອ້າງເຖິງພຣະອົງເອງ: ການຊີ້ໃສ່ພຣະອົງເອງບົ່ງບອກວ່າພຣະອົງແມ່ນພຣະເມຊີອາ. ເມື່ອພຣະເຢຊູໃຊ້ຫົວຂໍ້ນີ້, ພຣະອົງຖືກມອບໝາຍໃຫ້ກ່າວຄຳທຳນວາຍຈາກ ດາມີເອນ 7:13-14 ເຖິງພຣະອົງເອງ. ດາມີເອນໄດ້ເຫັນ “ບຸດມະນຸດ” ເປັນຜູ້ສູງສົ່ງ. ດາເອນໄດ້ທຳນວາຍເໝືອນກັນວ່າບຸດມະນຸດຈະສະເດັດມາໃນໂລກທັນທີທັນໃດ. ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈວ່ານີ້ແມ່ນພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ດຽວນີ້ບອກເຖິງການສະເດັດກັບມາທັນທີທັນໃດຂອງພຣະອົງ, ໃນເວລາທີ່ບໍ່ຄາດຄິດ.

2. ມັດທາຍ 24:45-47.

45 “ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ໃດເປັນຂ້າໃຊ້ສັດຊີ້ແລະສລາດ ທີ່ນາຍໄດ້ຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນໃຫຍ່ເໜືອພວກຄົນໃຊ້ໃນເຮືອນຂອງຕົນ ເພື່ອແຈກອາຫານໃຫ້ເຂົາຕາມເວລາ. 46 ເມື່ອນາຍມາພົບຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນກຳລັງເຮັດຢ່າງນັ້ນຢູ່ ມັນກໍເປັນສຸກ. 47 ເຮົາບອກພວກທ່ານຕາມຄວາມຈິງວ່າ ນາຍຈະຕັ້ງຜູ້ນັ້ນໄວ້ເໜືອບັນດາເຂົ້າຂອງໆ ຕົນ.

ການລະວັງແລະຕຽມພ້ອມໃນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດຮຽກຮ້ອງຄວາມສັດຊີ້. ພຣະຄຣິດໃຊ້ຮູບພາບທີ່ຄຸ້ນເຄີຍໃນຄອບຄົວຂອງນາຍແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ເພື່ອດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງພວກສາວິກກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການຍິດໝັ້ນໃນຄວາມສັດຊີ້, ແລະຖານະຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ເວລາພວກເຮົາຮູ້ພຣະເຢຊູຖານະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,

ພວກເຮົາສໍານຶກໄດ້ວ່າພວກເຮົາເປັນຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ, ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງໃນທຸກວິທີທາງ.

ຮູບພາບຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສລາດແລະສັດຊື່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຫຼັກຄຳສອນທີ່ວ່າພວກເຮົາສົມຄວນຕຽມພ້ອມສໍາລັບການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະອົງ. ຄວາມພ້ອມນັ້ນລວມເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງເຮົາທີ່ຈະພົບເຫັນເຮົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດໃນເວລາທີ່ພຣະຄຣິດສະເດັດກັບມາ. ຊີວິດ, ລົມຫາຍໃຈ, ເຫຼືອແຮງ, ແລະພອນສວັນຂອງຜູ້ເຊື່ອແມ່ນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້ເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ໃນການຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ໃນຄຳອຸປະມານີ້ບໍ່ແມ່ນທັມມະດາ. ສ່ວນຫຼາຍຜູ້ປົກ-ຄອງເຮືອນ-ທີ່ດີ-ມັກມີຄົນຮັບໃຊ້ທີ່ເປັນຜູ້ຈັດການທີ່ດີສເມີ. ສ່ວນນຶ່ງຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໝາຍໃຫ້ພວກເຮົາແມ່ນ “ການດູແລ” ຊີວິດຄົນອື່ນແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະຮັກຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ມີການເຫັນແກ່ຕົວ. ພຣະຄຣິດຮຽກຮ້ອງເຮົາໃຫ້ສັດຊື່ຕໍ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງມອບໃຫ້ເຮົາ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ສະຫຼາດຂອງພຣະຄຣິດຍ່ອມເຫັນເຖິງການຟັງຄວາມສເມີ ນັ້ນແມ່ນໜ້າທີ່ສໍາຄັນປະການແລກ.

ນາຍຈະກັບມາແນ່ນອນໃນເວລາໃດເວລານຶ່ງ. ຜູ້ຮັບໃຊ້ຈະຮັກສາບົດບາດຄວາມພ້ອມແລະຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ໜ້າທີ່ຂອງລາວ. ຜົນຕອບແທນ, ນາຍຈະມອບເຂົ້າຂອງທຸກສິ່ງທີ່ຕົນມີໃຫ້ຂ້າໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ດູແລເພາະຂ້າໃຊ້ເປັນຄົນສັດຊື່ຕໍ່ເຂົ້າຂອງຂອງຕົນ. ຕໍ່ມາໜ້ອຍນຶ່ງໃນບົດນີ້, ພຣະເຢຊູຈະຍົກຄຳອຸປະມານີ້ເຮືອງເງິນຕາລັນຕິນ (ມັດທາຍ 25:14-30). ບໍ່ວ່າເຮົາຈະໄດ້ຮັບໜ້ອຍຫຼືຫຼາຍ, ພວກເຮົາຕ້ອງໃຊ້ສິ່ງທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້ເຮົາເພື່ອຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ.

ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ທ່ານເຫັນວ່າເປັນຂ້າໃຊ້ທີ່ສັດຊື່ແລະສລາດ?

3. ມັດທາຍ 24:48-51.

48 ແຕ່ຖ້າຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຊົ່ວແລະຄິດວ່າ ‘ນາຍຂອງເຮົາມາຊັກຊ້າດອກ’, 49 ແລ້ວຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນທຸບຕິເພື່ອນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັນ ທັງກິນແລະດື່ມນໍາຄົນຂີ້ເຫຼົ້າ, 50 ນາຍຂອງຂ້າໃຊ້ຜູ້ນັ້ນຈະມາໃນວັນທີ່ມັນບໍ່ຄິດ ແລະໃນໂມງທີ່ມັນບໍ່ຮູ້. 51 ແລະຈະຜ່າມັນໃຫ້ເປັນສອງຕ່ອນ ທັງຈະໃຫ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ ບ່ອນນັ້ນຈະມີການຮ້ອງໄທ້ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່.”

ຂ້າໃຊ້ສັດຊື່ບັດນີ້ກົງກັນຂ້າມກັບຂ້າໃຊ້ຊົ່ວ. ຂນະທີ່ຂ້າໃຊ້ສັດຊື່ຕັ້ງໜ້າຕຽມພ້ອມໃນການກັບມາຂອງນາຍ, ຂ້າໃຊ້ຊົ່ວສວຍໂອກາດ, ຄິດວ່ານາຍຈະມາຊ້າ. ຂ້າໃຊ້ຊົ່ວອາດຄິດວ່າ, “ນາຍອາດເລື່ອນເວລາອອກໄປ.” ຄວາມຄິດຢ່າງນັ້ນກະຕຸ້ນໃຫ້ຂ້າໃຊ້ເອົາປຽບຄົນອື່ນ. ແລ້ວຂ້າໃຊ້ຄົນນັ້ນກໍ “ເລີ້ມຊຽນຕິເພື່ອນຂ້າໃຊ້ດ້ວຍກັນ, ທັງກິນແລະດື່ມນໍາຄົນຂີ້ເຫຼົ້າ” (ຂໍ້ 49). ໃນເມື່ອລາວຄິດວ່ານາຍຂອງລາວຈະຫາຍໄປຊົ່ວຂນະ, ລາວຈຶ່ງປ່ອຍຕົວໄປຕາມໃຈປາຖນາ.

ມັນຈະເປັນຄືແນວໃດໃນການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອຕົວເອງແທນທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດເພື່ອພຣະຄຣິດ?

ແມ່ນອນຂ້າໃຊ້ຊົ່ວຊ້າຢ່າງນັ້ນຕ້ອງວາງແຜນທຳຄວາມສະອາດຕົວເອງໃນວິນາທີສຸດທ້າຍກ່ອນທີ່ນາຍຈະກັບມາ. ແຕ່ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ຊຸ່ມສູງນີ້ເປັນອັນຕະລາຍແລະອາດເປັນຜົນໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຕິດກັບດັກໄດ້ໂດຍງ່າຍ. ນີ້ຈະເປັນກໍລະນີທີ່ໂສກເສົ້າກັບຄົນຈຳນວນຫຼາຍເວລາພຣະຄຣິດສະເດັດກັບມາ.

ຂ້າໃຊ້ຊົ່ວເປັນຂ້າໃຊ້ໃນນາມເທົ່ານັ້ນ. ລາວບໍ່ຫົວຊານຳຄຳແນະນຳນາຍຂອງລາວແລະຖືສິດອຳນາດຂອງຕົນເອງ. ພວກເຮົາຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຊື່ອຟັງແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ຂ້າໃຊ້ຊົ່ວມັກຈະມີຮູບພາບຄ້າຍກັບຄົນບໍ່ເຊື່ອທີ່ປະຕິເສດການເອົາຈິງກັບການຮຽກເອີ້ນໃຫ້ຕິດຕາມ, ຟັງຄວາມ, ແລະຮັບໃຊ້. ເຖິງແມ່ນວ່າຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເປັນຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມເຂົາຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະຄຣິດສໍາລັບການບໍ່ຮູ້ທານເວລາ, ຂອງປະທານ, ແລະໂອກາດທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້.

ຄວາມຈິງຂ້າໃຊ້ຊົ່ວແມ່ນຄົນບໍ່ເຊື່ອຈິງ, ໄດ້ຖືກເນັ້ນໂດຍພຣະຄຣິດມອບໝາຍໃຫ້ຂ້າໃຊ້ຄົນນີ້ເຂົ້າສູ່ການພິພາກສາແລະນາຣົກໃນຂໍ້ 51. ໃນເມື່ອຄຳວ່ານາຣົກບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນຂໍ້ນີ້, ແນວຄວາມຄິດແມ່ນປະຈຸບັນ. ຮູບພາບພິພາກສາເປັນພາບທີ່ຮ້າຍແຮງ. ທ່ານມັດທາຍໄດ້ອະທິບາຍການພິພາກສານີ້ວ່າ “ເປັນບ່ອນເຂົ້າສ່ວນກັບຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ, ບ່ອນທີ່ຈະມີການຮ້ອງໄທ້

ແລະຂົບແຂ້ວຢູ່.”

ນາຣົກເປັນຫົວຂໍ້ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສະບາຍໃຈ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປະຕິເສດບ່ອນນີ້ໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ວ່າການພິພາກສາ, ການທໍລະມານ, ແລະການລົງໂທດລໍຄົນທີ່ຢູ່ນອກຄວາມສັມພັນກັບພຣະຄຣິດ. ດ້ວຍການຮັບຮູ້ນັ້ນ, ຄວນຈະເກີດໃຫ້ມີຄວາມປາຖນາແລະແຮງຈູງໃຈຊື່ໃຫ້ຄົນໄປຫາພຣະຄຣິດ. ຖານະຂ້າໃຊ້ຂອງພຣະອົງ, ນຶ່ງໃນໜ້າທີ່ຂອງເຮົາແມ່ນການປະກາດຂ່າວປະເສີດແລະຊື່ທາງໃຫ້ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອສູ່ຄວາມຫວັງ, ພຣະຄຸນ, ແລະຄວາມພົ້ນຊົ່ງຈະພົບໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ. ໃຫ້ເຮົາພາກັນເຮັດໃນຂະນະທີ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເພາະວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກເຮົາຮູ້ວ່າເມື່ອໃດພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບມາ. ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດກັບມາ, ໂອກາດທີ່ເຮົາຈະແບ່ງປັນພຣະຄຣິດກັບຄົນອື່ນຈະໝົດໄປ-ແລະໂອກາດທີ່ເຮົາຈະຮັບເອົາພຣະອົງກໍຈະໝົດໄປເໝືອນກັນ.

ກຸ່ມຂອງເຮົາສາມາດຊ່ວຍກັນຕຽມພ້ອມແນວໃດສໍາລັບການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ພວກເຮົາຕ້ອງຮັບໃຊ້ຢ່າງສັດຊື່ຂະນະທີ່ລໍຖ້າການກັບມາຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງເລືອກການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດອັນໃດອັນນຶ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- **ຈົ່ງອະທິຖານ:** ຈົ່ງຕັ້ງໃຈອະທິຖານສະເພາະແລະປະຈໍາສໍາລັບການຮັບໃຊ້ໃນໂບດຂອງທ່ານ ຫຼືໃນເມືອງຂອງທ່ານທີ່ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແລະຮັບໃຊ້ຄົນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ. ອ້ອນວອນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປີດປະຕູແລະຫົວໃຈເພື່ອນໍາຄົນມາຫາພຣະຄຣິດ (ໂກໂລຊາຍ 4:3).
 - **ຈົ່ງອ່ານ.** ໃນການເພີ່ມເວລາເພື່ອພຣະທັມພຣະເຈົ້າ, ອ່ານປຶ້ມທີ່ດີເດັ່ນຂອງຄຣິສຕຽນໃນການຮັບໃຊ້ ຫຼືບ່າວປະກາດ. *The Master Plan of Evangelism by Robert Coleman or Radical by David Platt* ເປັນຄໍາແນະນໍາທີ່ດີ. ປຶ້ມເຊັ່ນນີ້ສາມາດຂຍາຍຄວາມຄິດຂອງທ່ານແລະໃຫ້ວິສັຍທັດທີ່ດີສໍາລັບສິ່ງຜົນດີຕໍ່ໂລກເພື່ອພຣະຄຣິດ.
 - **ຈົ່ງແບ່ງປັນ.** ຈົ່ງບົ່ງຊື່ຄົນນຶ່ງທີ່ທ່ານຕ້ອງອະທິຖານຢາກໄດ້ເປັນເພື່ອນແລະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໃນເດືອນນີ້. ຈົ່ງອະທິຖານດ້ວຍຕົວທ່ານເອງສິ່ງທີ່ທ່ານໂປໂລອະທິຖານໃນຄູກ: *“ແລະອ້ອນວອນສໍາລັບຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍ ເພື່ອຈະຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເກີດໃຈກ້າຫານ ອອກປາກສະແດງຂໍ້ລັບເລິກເຮືອງຂ່າວປະເສີດ (ເອເຟໂຊ 6:19).*

ພວກເຮົາບໍ່ມີໂມງຫຼືໂຮມາດເພື່ອຈະແບ່ງປັນວັດສາດຫຼືຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງເຝົ້າລະວັງຢູ່ທຸກມື້ ຈົນກວ່າພຣະຄຣິດຈະກັບມາເອົາເຮົາກັບບ້ານ. ຈົ່ງໃຫ້ເຮົາພາກັນເປັນຄົນສັດຊື່.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PSI